

Rzym, 27 września 2021 r.

Wspomnienie św. Wincentego a Paulo, kontemplującego miłość

Do Prezesek Federacji Sióstr Zakonu św. Klary - W ICH SIEDZIBACH

Dotyczy: Proces rewizji Konstytucji Generalnych Zakonu św. Klary

Drogie Siostry,
niech Pan obdarzy was pokojem!

Cieszę się, że mogę do was napisać w pierwszych miesiącach mojej posługi jako brata i ministra Zakonu Braci Mniejszych i wiem, że w tym kształcie stoi przede mną wyjątkowe zadanie, aby stosownie do woli wyrażonej przez św. Franciszka w sposób szczególny starać i troszczyć się o was.

I właśnie w tym duchu, rozpoczynając nowennę do Biedaczyny, piszę ten list dotyczący bardzo ważnej i delikatnej kwestii, która w tym zmieniającym się czasie dotyka serca waszego życia w konkretnym wymiarze charyzmatycznym i kościelnym. Dotyka również nas braci, ponieważ jestem głęboko przekonany, że jakość ewangelicznego życia sióstr podtrzymuje i motywuje życie nas braci i na odwrót. To samo dotyczy utraty smaku, który nas łączy.

Obecny tekst Konstytucji pochodzi z 1985 r. i został zatwierdzony w 1988 r.; oddał on ceną przysługę przede wszystkim w procesie coraz większego zjednoczenia inspiracji i podstawowych wyborów życia klarysek na całym świecie, które charakteryzowało się wielką różnorodnością życia tą samą Regułą. Obecny tekst w sposób szczególny pomógł w pogłębieniu charyzmatycznej tożsamości pism i teologii duchowości św. Matki Klary. Po jubileuszu w 1993 r. mogliśmy je pogłębić na nowo, osiągając znajomość, której nigdy dotąd nie mieliśmy w historii. To wielka łaska, która niezmiernie ubogaca, abyśmy jeszcze bardziej szukali charyzmatycznego życia!

Ostatnie zmiany Kościoła wprowadzone do życia zakonów klauzurowych: Konstytucja Apostolska *Vultum Dei quaerere* (2016) oraz instrukcja wykonawcza *Cor orans* (2018), ewidentnie domagają się rewizji tekstu Konstytucji, biorąc pod uwagę wskazania, które zawierają. Równocześnie wydaje mi się, że otwiera się możliwość przekazania tekstu zwracającego bardziej uwagę na dzisiejszą wrażliwość oraz biorącego pod uwagę drogę przebytą w ciągu tych prawie czterdziestu lat. Jestem całkowicie świadomy, że wiąże się to ogromną i wymagającą, a zarazem bardzo delikatną pracą. Znam nieco różnice wrażliwości i podejścia do charyzmatu oraz do sposobów, w których wyraża się on w różnych częściach świata. Często w federacjach znajdujemy odmienne postawy i wybory. Wierzę, że ta różnorodność wraz z zawartymi w niej napięciami, których nie można wyeliminować, nie może sprawić, abyśmy pozostali beczynni. Jesteśmy razem powołani jako bracia i siostry, aby zatrzymać się, modlić się, rozważać, odczytywać na nowo różne dane, szukać sposobów dotarcia do tekstu, który biorąc pod uwagę obecny kształt, potrafił będzie w nowy sposób ukazać niezmienny charyzmatyczny dar, którym Duch Święty obdarzył Kościół za pośrednictwem św. Klary i wielu sióstr, które w ciągu tych wieków w różny sposób żyły tą inspiracją. Zastanawiałem się nad tą propozycją i wierzę, że Duch Święty wymaga tego od nas dzisiaj.

Dlatego zwracam się do was, drogie Siostry i Matki, prosząc was pokornie, abyście wraz z uległością Duchowi Świętemu przyjęły to zaproszenie do rewizji i ponownej redakcji tekstu,

który pomoże zinterpretować i żyć Regułą św. Klary dzisiaj, tak aby móc ukazać ciągłą żywotność waszego charyzmatu.

Wszyscy wiemy, że potrzeba wielkiego zaangażowania oraz umiejętności mediacyjnych; wiem, że pojawią się nieuniknione napięcia, różne spojrzenia i metodologie; mogą pojawić się trudności w słuchaniu i szacunku do różnych aktualnych doświadczeń; nie będzie z pewnością łatwy dialog międzykulturowy, a nadto przez te czterdzieści lat Zakon rozwinął się w nowych rejonach, kulturach i językach na świecie. Jeśli prawdą jest, że nie możemy być czcicielami popiołów, choćby były święte, lecz kobietami i mężczyznami zdolnymi do przyjęcia nowości, którą Duch Święty rozsiewa wokół nas i w nas, nie przytwierdzimy się do form, gestów, symboli i sposobów postępowania z przeszłości, ani nie będziemy za wszelką cenę szukać czegoś nowego. Wiemy, że tylko Duch Święty wyzwala nas i czyni wszystkie rzeczy nowe; dlatego chce wyłąć odnowione tchnienie również na nasz sposób życia. A czyż posłuszne otwarcie na Jego święte działanie nie jest bardziej dojrzałym owocem autentycznego życia poszukiwania Oblicza Pańskiego w najwyższym ubóstwie i świętej jedności? Wierzę, że warto, z ufnością, pokorą i śmiałością.

Niniejszy list zapowiada na razie chęć rewizji tekstu waszych Konstytucji, stosownie do moich kompetencji jako ministra generalnego w odniesieniu do Reguły św. Klary (rozdział 1) i Konstytucji (art. 121), aby promować proces i dyskretnie towarzyszyć mu za pośrednictwem biura *Pro Monialibus*. Podejmuję się osobiście śledzić proces i wspierać go, stosownie do mojej odpowiedzialności w pełni respektując waszą autonomię. Na koniec będę mógł przedstawić nowy tekst do zatwierdzenia przez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekwowanego. Miałem już okazję rozmawiać z jej Prefektem, który z ojcowską bliskością zachęca do tej słusznej drogi. Również definitorium generalne zostało poinformowane i wyraziło swoją zgodę.

Drogie Matki Prezeski, nowy delegat generalny, br. Fabio César Gomes z Prowincji Niepokalanego Poczęcia NMP w Brazylii, będzie obecny w Rzymie w drugiej połowie listopada i wtedy będziemy mogli podjąć pracę, rozpoczynając od konsultacji w celu utworzenia międzynarodowej komisji, która powoła do współpracy prezeski, ich rady oraz siostry z klasztorów na różnych szczeblach. O ile w przeszłości na oficjalnym szczeblu komisja składała się z asystentów zakonnych, chociaż szeroko korzystała z pracy sióstr, dziś dzięki nowym możliwościom technologicznym, przeanalizujemy sposoby zaangażowania większej ilości osób do tego projektu.

Napisałem do was szczerze wraz z głęboką braterską miłością: wierzę, że to właśnie jest klimat, w którym praca, jaką rozpoczynamy, będzie mogła przynieść owoce według Bożego Serca. Prośmy, aby Pan nas oczyścił z wszelkiego innego ducha: poróżnienia, podziału, sprzeciwu, strachu, nie obawiając się go, gdyż Boży Duch jest większy. Pan niech nam pomoże razem szukać tego, co się Jemu podoba i wypełnić to dla wspólnego dobra.

Życzę wam pełnego światła święta Naszego Świętego Ojca Franciszka, prawdziwego miłośnika i naśladowcy Chrystusa, który wraz z Świętą Matką Klarą wciąż przypominają nam, że Ewangelia jest sercem i miłością naszego życia. Błogosławię was oraz bratersko pozdrawiam

wasz brat i sługa

br. Massimo Fusarelli OFM

br. Massimo Fusarelli OFM
minister generalny